

var Opfordringer fra Landeieendomsbesiddere i min Balgtreds, smaa Eiendomsbesiddere, som have et andet Syn paa Sagen end det ærede Medlem, og de have ment, at det var rigtigst at sørge for at faae en lidt længere Fredningstid for de nævnte Dyrearter. Nu har det ærede Medlem fortalt os, at det var saa forfærdelig galt, at man ikke maatte sælge Bildtet samtidigt med, at det blev skudt. Han sagde, at man vilde kunne gjemme det i 8 Dage, uden at det tog Skade, men han sagde tillige, at det let kunde blive halvt fordærvet, inden det maatte sælges. Men kan det blive halvt fordærvet paa 2 Dage, da veed jeg ikke, hvorledes man skal kunne gjemme det 8 Dage eller længere og saa endda nyde det med Behag. Der er vel at mærke Tale om September Maaned, da Luften endnu har den Virkning, at den kan bringe Forraad- nelse tilstede. Sa, var det om Vinteren i en stærk Frost, da kunde Bildtet dækkes med Is og gjemmes, men det lader sig ikke gjøre i September Maaned; det bliver halvt fordærvet paa 2 Dage, og altsaa skal man, naar Lovfors- laget vedtages, nok lade være at skyde det før Tiden. Naar det ærede Medlem saa sagde, og deri var han enig med det ærede Medlem for Veile Amts 4de Balgtreds (Sørgensen), at Lovforslaget ikke vil blive overholdt, saa vil jeg dertil sige, at, dersom vi her skulde give Love, som altid bleve overholdte, saa kunde vort Lov- givningsarbejde gjerne ophøre; thi det vil ikke kunne ske. Naar den moralske Bevidsthed ikke er tilstede i Befolkningen, og naar de Bedkommende ikke sætte Pris paa ikke at være Lovbrydere, saa hjælper det Hele ikke Noget. Men jeg tror, at den moralske Følelse har det danske Folk ikke sat sig udover, og jeg tror derfor, at i den Retning kunne vi være rolige. Naar det ærede Medlem mente, at der var saa Mange, som ikke kjendte Loven, da er det ganske vist, de kunne ikke kjende den, førend den kommer ud; men den er ikke saa vidtløftig; det er kun en lille bitte Lov, som snart vil gaa ind i den almindelige Bevidsthed og blive kjendt af de fleste Landbrugere, og det er jo Landbrugere, som skulle bruge den, og paa hvis Sorder disse Dyr ere. Jeg skal gjøre ærede Medlemmer, som ere Modstandere af Lovforslaget, opmærksom paa, at det er kun en midlertidig Lov; dens Varighed er kun 3 Aar. Ere dens Virkninger saa fordærvelige, da kan den gøres om efter 3 Aar. Jeg tror imidlertid, at Lov- forslaget vil have sine gode Følger, og jeg har det Haab, at, naar de 3 Aar ere forbi, vil man med Glæde give den en varigere Karakter. Jeg vil saaledes anbefale Lovforslaget med den fore- slaede Ændring; jeg tror, at det vil være nyt- ligt og godt og blive hjulset af Mange, ogsaa af de smaa Landboere med Glæde.

Thorup: Det Første, som det ærede Med-

lem begyndte at udtale, kunde jeg godt forstaa, idet han sagde, at han albrig havde skudt et Jagtgevær af efter et Dyr, og iøvrigt aldeles intet Kjendskab havde til Sagten eller de Inter- esser, der staa i Forbindelse med den. Det be- viste forresten hele hans Motivering. Jeg tror, at, dersom han som jeg var gaaet paa Jagt i sin Fritid, vilde han have staaet paa et helt andet Standpunkt. Jeg holder af Fredning af nyttige Dyr; men hvad der vil være Følgen af at frede disse enkelte to Bildarter, har det ærede Medlem ikke bevist, idet han hverken har oplyst ved statistiske Data eller ved andre Oplysninger, hvor stor den landøkonomiske Gevinst derved vil være. Jeg vil spørge: Hvilken økonomisk Betyd- ning har den Skade, som Damerne gjøre navnlig i Sylland i Snevintre paa de unge Træer? Som sagt, jeg vilde sætte Pris paa Oplysninger om den Skade, disse ellers fredelige Dyr gjøre ved at gnave Toppen af disse Træer, og Oplysninger om, i hvilket Forhold denne Skade staar til den Indtægt, man har af disse Dyr. Det ærede Medlem sagde, at jeg gjorde mig skyldig i en Modsigelse, idet jeg først sagde, at man kunde gjemme Bildtet i 8 Dage og mere end 8 Dage, og senere udtalte, at det kunde bedærves halvt i 2 Dage. Jeg vil dertil sige, at jeg ganske vist har sagt, at man kunde gjemme det i 8 Dage, og jeg vil sige til, længere, jeg kjender det af praktisk Erfaring. Det kunne Sælgerne gjøre, thi de, der købe Bildt, ere i Reglen ikke saa praktiske, Noget, som Sægere meget godt vide. De have jo Midler nok til at skule, hvorlænge Bildtet har hængt, og Bedkommende, der kjøber det, er i Al- mindelighed ikke saa indsigtsfuld, at han kan se Sigt. Maa ske kunne de store Bildthandlere i Kjøbenhavn se det, men at de mange smaa De- taillister omkring paa Landet, der optjære Bildtet og sende det med Posten til den nærmeste Kjøb- stad, kunne se det, vil jeg betvivle, indtil det ærede Medlem overbeviser mig om, at jeg tager fejl. Jeg er vis paa, at der ikke er nogen Sands- synlighed for, at de kunne se det, hvorimod det nok er muligt, at de, der ere fortrolige med Sag- ten, og de, der til dagligdags befatte sig med Bildt, kjende alle de Hjælpebidler, man har i saa Henseende. Jeg kan i den Henseende oplyse, hvorledes jeg har baaret mig ad den Gang, da jeg gif paa Jagt. Naar man har skudt et Dyr, saa tager man blot lidt Salt og stopper i Gul- lerne, saa kan det hænges i lang Tid uden at komme til at lugte, og saa vil det let kunne af- hændes. Det er, hvad jeg har sagt. Jeg vil blot gjentage, hvad jeg har sagt, at hvad enten man giver Love, eller man ikke giver Love, er det jo i og for sig ligegyldigt ligeoverfor dem, der ikke ville respektere dem; men der er een Ting, som man maa se paa, og det er, at de Love, man vedtager, ogsaa stemme overens med Folkets Bevidsthed, thi de, der stride derimod, vil man